

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 112)

z dnia 12 marca 2026 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Petycji (nr 112)

12 marca 2026 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Rafała Bochenka (PiS)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie petycji w sprawie wprowadzenia oficjalnego symbolu polskiego złotego (BKSP-155-X-726/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany stawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 576 ze zm.) (BKSP-155-X-735/25);
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra spraw wewnętrznych i administracji na dezyderat nr 147 w sprawie doprecyzowania przepisów dotyczących obowiązku składania i jawności oświadczeń majątkowych prezesów samorządowych kolegiów odwoławczych;
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra spraw wewnętrznych i administracji na dezyderat nr 150 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany Ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych;
- rozpatrzenie petycji wielokrotnej w sprawie prowadzenia działalności w zakresie przewozu osób taksówką (BKSP-155-X-731/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie wprowadzenia nagrody jubileuszowej za 50 lat pracy (BKSP-155-X-757/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie określania przez rzeczoznawcę wartości samochodu objętego egzekucją komorniczą (BKSP-155-X-721/25).

W posiedzeniu udział wzięli: **Danuta Głowacka-Mazur** zastępca dyrektora Biura Ministra Ministerstwa Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Cezary Maliszewski** zastępca dyrektora Departamentu Spraw Obywatelskich Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, **Łukasz Marciniak** zastępca dyrektora Departamentu Planowania Przestrzennego Ministerstwa Rozwoju i Technologii, **Szymon Wróbel** zastępca dyrektora Departamentu Administracji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz **Jarosław Żuk** naczelnik Wydziału Krajowych Przewozów Drogowych w Departamencie Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł **Rafał Bochenek (PiS)**:

Dzień dobry państwu. Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Petycji.

Na podstawie listy obecności stwierdzamy kworum.

Bardzo serdecznie witam wszystkich członków naszego gremium, witam wszystkich parlamentarzystów, wszystkich przedstawicieli rządu, instytucji państwowych, zaproszonych gości, petytorów, którzy są zainteresowani sprawami, które dzisiaj będziemy omawiali.

Szanowni państwo, z uwagi na prośbę, która do nas wpłynęła... Mamy oczywiście porządek dzienny naszego posiedzenia i według niego będziemy procedowali. Natomiast jest taka prośba, aby dwa ostatnie punkty, punkt szósty i siódmy, rozpatrzyć w pierwszej kolejności. Czy ktoś chciałby zgłosić sprzeciw do takiego porządku naszych prac? Nie widzę.

Tak więc rozpoczniemy od tych dwóch pierwszych punktów.

To są punkty pana posła Marcina Józefaciuka, który po prostu za moment ma inne obowiązki. Panie pośle, oddaję głos. Pierwsza petycja, czyli petycja w sprawie wprowadzenia oficjalnego symbolu polskiego złotego. Bardzo proszę.

Posel Marcin Józefaciuk (niez.):

Serdecznie dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, dziękuję również za zmianę w harmonogramie.

Tutaj rzeczywiście petytor wnioskuje o rozważenie wprowadzenia oficjalnego symbolu polskiego złotego, podając, w jaki sposób ma wyglądać tenże symbol. Petytor powołuje się na to, że wzrósłby prestiż złotówki oraz rozpoznawalność znaku. Powołuje się też na inne symbole, innych walut, które już są unormowane.

Fakt faktem, wprowadzenie oficjalnego symbolu może mieć wpływ na kształtowanie tożsamości narodowej. Natomiast za emisję znaków pieniężnych odpowiada Narodowy Bank Polski (NBP), a kompetencje emisyjne Narodowego Banku Polskiego obejmują między innymi wzorcowanie znaków. Zmiana taka byłaby traktowana jako zmiana systemowa. Taka petycja już została przedstawiona do prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz prezesa Rady Ministrów, jak również do Ministerstwa Finansów.

NBP przysłało swoją opinię, że nie widzi potrzeby. W tym momencie według Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO) waluta Polski posiada kod PLN i jak najbardziej ona działa – tak samo działa „zł”.

Ze względu na to, że wiązałoby się to z bardzo mocno systemową zmianą, a nie ma żadnych badań, że naprawdę wzrósłby ten prestiż oraz rozpoznawalność znaku, proponuję razem z ekspertem z Biura Legislacji nieuwzględnienie przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Czy mamy przedstawicieli rządu w tej sprawie, w tym punkcie, którzy chcieliby się odnieść? Nie widzę.

Rekomendacja jest więc taka, abyśmy nie uwzględniali żądania zawartego w przedmiotowej petycji. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia tej petycji? Nie widzę.

Tak więc nie uwzględniamy.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Petycja w sprawie zmiany Ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych.

Petycję referuje także pan poseł Marcin Józefaciuk. Bardzo proszę.

Posel Marcin Józefaciuk (niez.):

Serdecznie dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, tutaj jest pięć żądań doprecyzowania statusu prawnego zarządców cmentarzy komunalnych: określenia wprost, że prawo do grobu ma charakter cywilnoprawny i wynika wyłącznie z umowy z zarządcą cmentarza; wprowadzenia zakazu wydawania przez zarządców cmentarzy decyzji o charakterze władczym w sprawach dotyczących grobów; zapewnienia przejrzystości i kontroli nad rejestrami dysponentów grobów oraz ograniczenia uznaniowości urzędniczej; wprowadzenia sankcji za dopisanie współdysponentów lub dokonanie zmian w rejestrze grobów bez podstawy umownej lub prawnej.

Oczywiście na samym początku ekspertyzy są podane podstawy prawne, jeśli chodzi zarówno o pochówek, jak i samo miejsce grzebalne. Natomiast warto jest zwrócić uwagę na fakt, że problemy związane ze sferą prawa pogrzebowego były już... To znaczy, prawodawca zauważył w IX kadencji Sejmu i przez Radę Ministrów został przygotowany projekt ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych (nr wykazu UD 278). Ten projekt częściowo pokrywał się tutaj z żadaniami.

W kontekście problemów podniesionych w petycji należy podkreślić, że projekt przewidywał unormowanie prawa majątkowego i zbywalnego oraz niepodzielnego rezerwacji miejsca pochówku, którego zbycie wymagałoby zachowania formy pisemnej.

Natomiast nie wiadomo, co dalej dzieje się z założeniami tego projektu. Ze względu na to, że już trwały prace w ministerstwie, warto by było, uważam, wysłać dezyderat do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, bo już w owym czasie zauważyło ten problem, aby

dowiedzieć się najpierw, czy dalej ministerstwo pracuje i w jaki sposób. Po odpowiedzi na dezyderat wrócilibyśmy do tej petycji.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Otwieram dyskusję.

Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Departamentu Administracji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Szymon Wróbel:

Dziękuję, panie przewodniczący. Szymon Wróbel, Departament Administracji Publicznej MSWiA.

Chciałem tylko poinformować Wysoką Komisję o tym, że kwestia problematyki cmentarzy, chowania zmarłych jest problematyką międzyresortową. To znaczy, nie ma resortu wiodącego. Ten projekt, o którym pan poseł wspominał, w poprzedniej kadencji był przygotowywany na poziomie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów przez pełnomocnika premiera w tym zakresie.

Jeśli mógłbym sugerować adresata tego dezyderatu, to sugerowałbym prezesa Rady Ministrów, który zdecyduje, do jakich ministerstw to skierować, bo jest kilka ministerstw, które są zaangażowane w realizację tej ustawy. Dziękuję.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Jak najbardziej przychylam się.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję. Rozumiem, że pan też rekomenduje.

Wobec tego kierowalibyśmy w tej sprawie dezyderat do prezesa Rady Ministrów. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia tej petycji? Na tym etapie nie widzę.

Kierujemy więc dezyderat w tej sprawie do prezesa Rady Ministrów. Bardzo dziękuję.

Przechodzimy już teraz do punktu zgodnie z kolejnością, pierwszego, bo to były dwa ostatnie. Punkt pierwszy, czyli odpowiedź ministra spraw wewnętrznych i administracji na dezyderat nr 147 w sprawie doprecyzowania przepisów dotyczących obowiązku składania i jawności oświadczeń majątkowych prezesów samorządowych kolegów odwoławczych. Czy mamy przedstawicieli resortu tutaj?

Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora departamentu MSWiA Szymon Wróbel:

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący.

W odpowiedzi na dezyderat minister spraw wewnętrznych i administracji zwrócił uwagę na fakt, że problematyka dezyderatu dotyczy szerszego zagadnienia odnoszącego się do kwestii jawności oświadczeń o stanie majątkowym. Faktem pozostaje, że postulat sformułowany w dezyderacie dotyczy wyłącznie prezesów samorządowych kolegów odwoławczych. Jednak nie można pomijać faktu, że generalnie w ustawie o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne jest wprowadzona zasada, zgodnie z którą oświadczenia majątkowe nie są dokumentami jawnymi. Informacje w nich zawarte podlegają ochronie z punktu widzenia takiego jak informacje zastrzeżone.

Petytor nie wskazał jakichś bardzo konkretnych argumentów przemawiających za tym, żeby akurat tę grupę stanowisk objąć zasadą jawności. Mamy szereg innych podmiotów, innych osób zobowiązanych do tego, żeby składać oświadczenia majątkowe. Czyli to wymaga głębszej i całościowej analizy.

W naszej odpowiedzi właśnie zwracamy uwagę na to, że w ramach rządu pełnomocnik, pan minister pełnomocnik do spraw służb specjalnych, podjął prace związane z całościowym i systemowym uregulowaniem problematyki składania oświadczeń majątkowych. W ramach tych prac legislacyjnych zakładana jest cyfryzacja całego procesu, wprowadzenie centralnego rejestru i rozstrzygnięcie też innych kwestii porozrzuconych, mówiąc brzydko, po innych ustawach, na przykład w ustawach samorządowych, gdzie są odpowiednie przepisy dotyczące składania oświadczeń majątkowych przez radnych.

Z tego powodu, biorąc pod uwagę to, że w rządzie podjęte są te prace na poziomie właśnie ministra koordynatora, minister spraw wewnętrznych i administracji nie widzi za zasadne rozstrzygania tych kwestii w ramach jakiejś oddzielnej inicjatywy ustawodawczej. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Petycję referowała pani poseł, pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Nie zgłaszała do tej odpowiedzi żadnych uwag.

Czy ktoś z państwa chciałby się jakoś odnieść?

Rozumiem, że możemy przyjąć odpowiedź i uznać za wyczerpującą, a więc przyjmujemy, bo nie ma sprzeciwu. Bardzo dziękuję.

Przechodzimy do punktu drugiego porządku dziennego, czyli odpowiedzi także MSWiA na dezyderat nr 150 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany Ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych.

Bardzo proszę o głos resortu.

Zastępca dyrektora Departamentu Spraw Obywatelskich Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Cezary Maliszewski:

Dziękuję, panie przewodniczący. Panie i panowie posłowie, Cezary Maliszewski, Departament Spraw Obywatelskich MSWiA.

Problematyka dezyderatu dotyczy możliwości udostępniania czy uregulowania kwestii udostępniania dokumentacji dowodowej z tzw. koperty dowodowej, w sposób jasny umożliwiający uzyskanie przez osoby najbliższe informacji znajdujących się w kopercie dowodowej, celem podtrzymywania i kultywowania więzi z osobą zmarłą. Zaznaczę od razu, że w tej chwili procedujemy ustawę o optymalizacji niektórych usług z zakresu spraw obywatelskich i tam właśnie przewidzieliśmy m.in. możliwość, jasno sklarowaliśmy, że osoby najbliższe, w szczególności małżonek, wstępni, zstępni, rodzeństwo, przedstawiciel ustawowy, opiekun, mają dostęp do dokumentacji dowodowej wyłącznie w przypadku osób zmarłych.

W naszej odpowiedzi zaznaczyliśmy, że problematyka jest bardziej złożona niż tylko ta kwestia osób zmarłych, bowiem dotyka ona także w ogóle szerszej kwestii udostępniania danych, informacji o obywatelach znajdujących się w dyspozycji organów z zakresu spraw obywatelskich. Zaproponowane przez petytora rozwiązanie polegające na zamianie, po pierwsze, przesłanki uzyskania informacji z interesu prawnego – interes faktyczny. Tutaj w porozumieniu z ministrem cyfryzacji przedstawiliśmy informację, że jest to zbyt daleko idące, bo nie tylko w kwestii badań genealogicznych czy też kultywowania pamięci, ale ta przesłanka znalazłaby zastosowanie także w kwestii udostępniania danych osób żyjących. A z racji szczególnych informacji, jakie są przetwarzane i w rejestrach państwowych, w rejestrze dowodów osobistych, w rejestrze stanu cywilnego i w rejestrze dokumentów paszportowych, jest to zbyt daleko idąca zmiana, która mogłaby rodzić pewne negatywne konsekwencje. Z pewnością rodziłaby pewne negatywne konsekwencje nie tylko dla osób żyjących. Dlatego ta zmiana budzi nasze poważne wątpliwości.

Zaznaczamy również, że takie doprecyzowanie, o które wnosiłby petytor, także na gruncie procedowanej przez nas ustawy o optymalizacji procesów spraw obywatelskich, wymaga skonsultowania z prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Bowiem, jak wiemy, jakiekolwiek udostępnienie danych osobowych celem wykonania czy osiągnięcia określonego celu musi być jak najmniejsze. I tutaj zmiana tego interesu prawnego na faktyczny jest zbyt daleko idącą zmianą, która by zbyt szeroko otworzyła katalog spraw, w jakich te dane mogłyby być udostępniane.

W swojej propozycji, tak jak już zaznaczyłem, bo na tym petytor się skupia, precyzujemy, że do dokumentacji dowodowej będą miały dostęp osoby najbliższe – jak już zacytowałem: małżonek, rodzeństwo, wstępni, zstępni – tylko w przypadku osób zmarłych celem zapewnienia tego, o czym mówi petytor, kultywowania pamięci i więzi z daną osobą. Ponieważ na gruncie obecnych przepisów prawa rzeczywiście ta kwestia jest bardzo utrudniona. Co nie oznacza faktu, że... Jeszcze nasz projekt ustawy jest w toku uzgodnień i konsultacji. Przyjrzymy się tej kwestii, ponieważ zaproponowana przez nas zmiana mówiąca o tym, że osoby najbliższe, i tu sprecyzowanie „w szczególności małżonek”, już budzi wątpliwości, ponieważ otwiera ten katalog osób spoza tego kręgu, o którym mówiłem, czyli „małżonek” w szczególności. Prawdopodobnie będziemy zmierzali do tego, żeby jasno określić katalog – bez otwierania go – do osób, które będą miały prawo dostępu do tej dokumentacji.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Petycję referował pan poseł Krzysztof Bojarski.

Posel Krzysztof Bojarski (KO):

Tak.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bez uwag, rozumiem. Czyli przyjmujemy. Czy jest jakiś sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia? Nie widzę.

Tak więc odpowiedź ministra spraw wewnętrznych i administracji jest przyjęta. Bardzo dziękuję.

Przechodzimy do punktu trzeciego, czyli petycja wielokrotna w sprawie prowadzenia działalności w zakresie przewozu osób taksówką.

Petycję referuje pan poseł Krzysztof Bojarski. Bardzo proszę.

Posel Krzysztof Bojarski (KO):

Dziękuję bardzo.

Panie przewodniczący, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej zmierzającej do przywrócenia bezpieczeństwa publicznego w zakresie transportu i w zakresie przewozu osób taksówką. Petytor wnosi również o przeprowadzenie przez Najwyższą Izbę Kontroli kontroli dotyczącej możliwości powiązania osób pełniących funkcje publiczne z podmiotami świadczącymi lub pośredniczącymi w świadczeniu usług przewozowych z naruszeniem prawa.

Petytor wskazuje na trzy obszary tego zagrożenia bezpieczeństwa, które podaje. W pierwszym obszarze chodzi o bezpieczeństwo pasażerów i wskazuje na rosnącą liczbę przestępstw, napaści, nadużyć wobec osób korzystających z usług świadczonych przez kierowców niezidentyfikowanych, niezweryfikowanych, niefunkcjonujących w żadnym oficjalnym rejestrze.

Drugi obszar to obszar bezpieczeństwa drogowego. Petytor podnosi, że do ruchu drogowego dopuszczane są osoby nieznające przepisów ruchu drogowego, nieznające topografii miast czy obszarów, w których funkcjonują. I to zwiększa liczbę kolizji, wypadków oraz niebezpiecznych zdarzeń na drogach.

Po trzecie, petytor wskazuje na zagrożenie dla bezpieczeństwa skarbowego państwa, mówiąc o pewnym nielegalnym segmencie przewozów – funkcjonujący pod pozorem nowoczesnych technologii ma pozbawiać budżet państwa i jednostki samorządu terytorialnego miliardów złotych rocznie.

W petycji również wyszczególnione jest 11 postulatów środowiska taksówkarzy.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Komisji, spełnia wymogi formalne.

Oczywiście jest to dość duży i ważny problem. Podstawowym aktem prawnym regulującym ten obszar przewozów taksówkami jest ustawa o transporcie drogowym. Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji w swojej analizie sugeruje, że ten rynek jest dość dobrze regulowany.

Chyba wszyscy korzystamy jednak z transportu taksówkami i być może te regulacje są dość precyzyjne. Natomiast ja zgadzam się z pewnymi sformułowaniami czy wnioskami petytora, bo często wsiadam do taksówki i jest kierowca, który ewidentnie nie zna miasta, ewidentnie nie zna języka polskiego. Dlatego wydaje się, że jednak coś jest nie tak, mimo tej dość obszernej regulacji. Nie jestem w stanie się odnieść do tych elementów związanych z nieprawidłowościami w zakresie podatkowym czy rozliczeń skarbowych, bo to jest obszar, którego nie znam. Natomiast wydaje się, że sprawa jest warta jednak podniesienia, chociażby w zakresie przywrócenia tych egzaminów zawodowych, które w pewnym okresie przy nowelizacji zostały po prostu usunięte. Oczywiście tu jest też ważny element pewnego rynku, który funkcjonuje, bo musimy sobie zdawać sprawę, że to jest tak, że jeżeli w sposób istotny ograniczymy dostęp pracowników do tej branży, to musimy się liczyć ze wzrostem kosztów.

Czyli patrząc na to wieloobszarowo, proponowałbym, aby zwrócić się z dezyderatem do Ministerstwa Infrastruktury, aby ten obszar działalności gospodarczej, czyli przewóz taksówkami, został głęboko zbadany i aby ewentualnie podjęte zostały jakieś zmiany ustawowe, które poprawią te elementy, na które uwagę zwracał petytor. W zakresie tego wniosku do Najwyższej Izby Kontroli, myślę, że też jako Komisja możemy przesłać taką informację. Nie wiem, szczerze mówiąc, jak to się odbywa, ale przesłać do Najwyższej Izby Kontroli, aby zwrócić uwagę na ten problem podniesiony w petycji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę.

Naczelnik Wydziału Krajowych Przewozów Drogowych w Departamencie Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury Jarosław Żuk:

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, Jarosław Żuk, naczelnik Wydziału Krajowych Przewozów Drogowych w Departamencie Transportu Drogowego w Ministerstwie Infrastruktury.

Petycje w tym zakresie również wpłynęły do ministra infrastruktury. Minister infrastruktury odniósł się do nich pisemnie. Pragnę jeszcze poinformować, że w resorcie infrastruktury odbył się szereg spotkań z przedstawicielami pośredników przy przewozie osób oraz reprezentantami organizacji zrzeszających taksówkarzy. W wyniku tych spotkań ministerstwo zapoznało się z postulatami i z kierunkiem oczekiwanych zmian w zakresie funkcjonowania rynku przewozowego w Polsce. Obecnie w resorcie infrastruktury trwa analiza zakresu zmian, które są zasadne i konieczne do wprowadzenia, aby zwiększyć bezpieczeństwo przewożonych osób oraz poprawić uczciwą konkurencję.

Analizujemy również ten szereg postulatów, które są zawarte w tej petycji. Po zakończeniu tej analizy zostanie przygotowany wniosek o wpis projektu ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym, który będzie doprecyzowywał obecnie obowiązujące regulacje w zakresie przewozu osób tak, aby zwiększyć bezpieczeństwo przewożonych osób.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję. Wobec tego myślę, żeby może rzeczywiście skierować tę petycję do ministerstwa, ale nie z dezyderatem, tylko my byśmy zakończyli prace na poziomie naszej Komisji. Natomiast petycję byśmy skierowali tak czy inaczej do państwa, żebyście państwo wzięli ją pod uwagę. Rozumiem, że państwo i tak ją macie, bo rozumiem, że tożsama petycja wpłynęła do resortu.

Natomiast w związku z tym, że będą podejmowane prace legislacyjne, ja bym też przekierował petycję do właściwej komisji merytorycznej, która się będzie zajmowała na dalszym etapie tymi sprawami. Ponieważ to jest rzeczywiście materia, która wraca co jakiś czas. Coś z tą sprawą należałoby zrobić, bo to jest kwestia oczywiście bezpieczeństwa przede wszystkim klientów. Co jakiś czas pojawiają się jakieś informacje o przestępstwach, różnego rodzaju nadużyciach, do których ma dochodzić właśnie w taksówkach.

Dlatego przekierowalibyśmy do Komisji Infrastruktury, rozumiem, bo Komisja Infrastruktury będzie tą właściwą, tak? To byśmy przekierowali do państwa na zasadzie do wiadomości i do Komisji Infrastruktury z prośbą o podjęcie działań. I tu już państwo, na co dzień współpracując, jak rozumiem, będziecie przygotowywali te przepisy.

Nie wiem, czy takie rozwiązanie może być, czy jest jeszcze jakieś inne? Tak może być?

Posel Krzysztof Bojarski (KO):

Tak, pełna zgoda.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Dobrze, OK. W takim razie tak kierujemy. Rozumiem, że nie ma sprzeciwu.

My kończymy pracę, zamykamy pracę nad tą petycją w Komisji. Przekierowujemy petycję do wiadomości do Ministerstwa Infrastruktury i oczywiście do prac dalszych do Komisji Infrastruktury. Bardzo dziękuję.

Naczelnik wydziału w departamencie MI Jarosław Żuk:

Dziękuję również.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Przechodzimy do kolejnego punktu, czyli petycji w sprawie wprowadzenia nagrody jubileuszowej za 50 lat pracy.

Bardzo proszę, pan poseł Krzysztof Bojarski.

Posel Krzysztof Bojarski (KO):

Dziękuję bardzo.

Przedmiotem petycji jest żądanie zmiany przepisów w taki sposób, aby pracownicy z pięćdziesięcioletnim lub dłuższym stażem pracy mieli prawo do nagrody jubileuszowej. Petytor nie wskazuje konkretnych aktów prawnych, które należałoby zmienić w tym celu.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Komisji i spełnia wymogi formalne.

Należy wskazać, że ten aspekt, czyli nagrody jubileuszowe, są w różny sposób uregulowane i nie mają takiej precyzyjnej regulacji w Kodeksie pracy. Kodeks pracy odsyła do aktów takich

jak regulamin wynagradzania, jak statut zakładu, jak układ zbiorowy. Istnieją natomiast szczególne grupy społeczne czy grupy zawodowe, które mają tę regulację dokonaną na podstawie aktu wyższego, czyli ustawy. Są to: pracownicy urzędów państwowych, pracownicy służby cywilnej, pracownicy samorządowi, pracownicy sądów i prokuratur. W ustawie o szkolnictwie wyższym i nauce w zakresie pracowników sektora szkolnictwa wyższego, w Karcie Nauczyciela również czy w ustawie o działalności leczniczej. W większości tych aktów, ta regulacja jest bardzo podobna, czyli 20 lat pracy to 75% wynagrodzenia, 45 lat pracy to 400% wynagrodzenia.

Oczywiście, analizując petycję, należy wziąć pod uwagę kilka elementów. Przede wszystkim należałoby dokonać pewnej analizy skali zjawiska. Wiemy, że społeczeństwo się starzeje, ludzie w wielu sytuacjach dobrowolnie przedłużają okres aktywności zawodowej. Idąc w tym kierunku, należałoby wskazać pewne konsekwencje finansowe dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, wpływ na rynek pracy czy również w pewnym sensie aktywizację, aktywność zawodową seniorów.

Ważna zmiana w tym obszarze dokonała się chyba kilka miesięcy temu, gdzie wprowadzono możliwość wliczania do stażu pracy również stażów w obszarze prowadzenia działalności gospodarczej – kiedy były płacone składki społeczne, to też można ten staż wydłużyć dzisiaj.

Szczerze mówiąc, mam pewien dylemat, bo zastanawiałem się nad tym, co powinniśmy zrobić z tą petycją. Wydaje się, że tak rozproszony system regulacji jest chyba dobry i nie bardzo wiem, panie przewodniczący, szczerze mówiąc, czy ją gdzieś dalej kierować. Nie wiem. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

To może oddajmy głos przedstawicielom rządu. Nie mamy nikogo w tym punkcie. To skierujemy w takim razie może do resortu pytanie po prostu, jakie są możliwości. Rozumiem, że do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. To kierujemy w takim razie w tej sprawie dezyderat do resortu i zobaczymy, jak oni się do tego odnoszą.

Ja uważam, że tak długie zaangażowanie na rynku pracy rzeczywiście należałoby premiować, zwłaszcza że chodzi nam o to, żeby ludzie rzeczywiście pracowali jak najdłużej i nie korzystali przy pierwszej lepszej okazji z tego, aby przechodzić na emeryturę. Aktywność zawodowa jest niezwykle ważna, zwłaszcza że ręk do pracy na rynku pracy mocno brakuje.

Kierujemy dezyderat do resortu rodziny, pracy i polityki społecznej. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia? Nie widzę. Bardzo dziękuję.

Przechodzimy teraz do ostatniego punktu. Punkt piąty, czyli petycja w sprawie określenia przez rzeczoznawcę wartości samochodu objętego egzekucją komorniczą.

Petycję ja będę referował.

Szanowni państwo, petycja została wniesiona oczywiście na podstawie art. 63 konstytucji i postuluje się w niej nowelizację Ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, z ustawą o komornikach sądowych z marca 2018 r. W ten sposób, aby w toku egzekucji komorniczej obejmującej pojazdy mechaniczne komornik sądowy był zobowiązany do korzystania z opinii rzeczoznawcy samochodowego wpisanego na listę rzeczoznawców, o której mowa w art. 79a ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

Byłaby to dosyć istotna zmiana, jeżeli chodzi o całe postępowanie komornicze, ponieważ dotychczas praktyka jest taka, iż w postępowaniu egzekucyjnym komornicy wyceniają pojazdy, porównując samodzielnie bardzo często ogłoszenia samochodowe tych samych marek, z tymi samymi parametrami. Petytor podnosi, że komornicy nie posiadają specjalistycznej wiedzy technicznej ani uprawnień do wykonywania rzeczoznawstwa, co skutkuje częstymi przypadkami rażąco zaniżonych lub też zawyżonych wycen albo narusza to prawa dłużników, albo wierzycieli, albo w ogóle podważa zaufanie do wymiaru sprawiedliwości. W związku z tym jest taka propozycja, aby wyceny dokonywali rzeczoznawcy.

Oczywiście pojawia się też sporo wątpliwości, ponieważ wartość tych pojazdów, które podlegają wycenie, jest czasami bardzo niska. W związku z tym dość istotną częścią całego postępowania egzekucyjnego byłyby koszty egzekucyjne związane z wyceną przez zawodowego sądowego rzeczoznawcę. To jest jakby jeden z tych aspektów. Poza tym rzeczoznawcy, tak się podkreśla w literaturze, nie dokonują oceny cen pojazdów, tylko warunków technicznych tych pojazdów. W związku z tym to by wymagało pewnego przemodelowania funkcjonowania w ogóle rzeczoznawców.

Pytanie, co z tą petycją rzeczywiście zrobić? Rozumiem, że mamy resort sprawiedliwości na sali, który nas podratuje swoją opinią, stanowiskiem i ukierunkuje, jaka decyzja byłaby najlepsza.

Zastępca dyrektora Biura Ministra w Ministerstwie Sprawiedliwości Danuta Głowacka-Mazur:

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący, za taką wiarę w resort sprawiedliwości. Danuta Głowacka, Ministerstwo Sprawiedliwości.

Chciałabym zwrócić uwagę na kilka kwestii. Po pierwsze, obowiązujące przepisy przewidują już w tej chwili możliwość oszacowania wartości ruchomości, a zatem także wartości pojazdu przez komornika na podstawie opinii biegłego. Co więcej, z art. 853 § 4 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego wynika, że oszacowanie wartości ruchomości przez komornika na podstawie opinii biegłego ma charakter obligatoryjny, zatem obowiązkowy, jeśli wierzyciel lub dłużnik wniósł zastrzeżenia co do oszacowania wartości dokonanej przez komornika. Zarówno wierzyciel, jak i dłużnik mają możliwość kwestionowania oszacowania wartości pojazdu, co obliguje komornika do skorzystania z opinii biegłego.

Kolejnym przypadkiem obligatoryjnego oszacowania wartości ruchomości przez biegłego jest przypadek, który zachodzi wówczas, gdy wartość zajętej ruchomości według oceny komornika przekracza 25 tys. zł. Ponadto oszacowania wartości ruchomości na podstawie opinii biegłego komornik dokonuje także wówczas, gdy uzna, że w celu oszacowania wartości należy wezwać biegłego.

Istotne jest to, że wprowadzenie obowiązku oszacowania wartości ruchomości na podstawie opinii biegłego w każdym przypadku, bez inicjatywy wierzyciela lub dłużnika, byłoby rozwiązaniem niekorzystnym zarówno dla wierzyciela, jak i dłużnika. Pan przewodniczący o tym też mówił. Po pierwsze, dlatego że generowałoby dodatkowe koszty postępowania egzekucyjnego. Po drugie, przedłużyłoby czas trwania tegoż postępowania. O tym zresztą jest również mowa w opinii Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Sejmu.

Z powyższych względów w opinii Ministerstwa Sprawiedliwości wprowadzenie automatyzmu w korzystaniu przez komornika z opinii biegłego przy szacowaniu wartości ruchomości byłoby niezasadne.

Reasumując, zdaniem Ministerstwa Sprawiedliwości przedstawiony w petycji postulat nie zasługuje na uwzględnienie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję. Ja mam tylko takie pytanie. Rozumiem, że jeżeli komornik sam oszacuje wartość jakiejś ruchomości, w tym przypadku pojazdu, i wierzyciel czy dłużnik nie zgadza się z tym szacunkiem, rozumiem, że w takiej sytuacji jest wtedy powoływany rzeczoznawca sądowy, który...

Zastępca dyrektora biura MS Danuta Głowacka-Mazur:

Biegły.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Biegły, tak.

Zastępca dyrektora biura MS Danuta Głowacka-Mazur:

Komornik ma wtedy obligatoryjnie obowiązek zasięgnięcia opinii biegłego.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

To jest taka procedura, można powiedzieć, odwoławcza w ramach tej procedury oszacowania.

Zastępca dyrektora biura MS Danuta Głowacka-Mazur:

Tak. To jest art. 853 Kodeksu postępowania cywilnego.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Jasne. Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw? Ponieważ wydaje mi się, że w takim razie rzeczywiście należy odrzucić tę petycję z uwagi na przepisy, które już teraz obowiązują, i tak powinniśmy rozstrzygnąć tę sprawę. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia tej petycji? Nie widzę.

Odrzucamy. Dziękuję bardzo.

Był to ostatni punkt na naszym posiedzeniu. Bardzo dziękuję za obecność. Dziękuję za pracę i dziękuję wszystkim za uwagę.

Zamykam posiedzenie.